Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1159/2015
24.09.2015. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у парници тужиоца И.Р. из С., чији је пуномоћник С.М., адвокат у С., против туженог П. д.о.о. из С., кога заступа О.Р.В.Х., адвокат у С., ради исплате зараде и других накнада, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 981/2014 од 01.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог тужиоца да се о ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 981/2014 од 01.10.2014. године, одлучује као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 981/2014 од 01.10.2014. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 981/2014 од 01.10.2014. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Суботици П1 662/13 од 05.02.2014. године, у ставу другом изреке, којим је одбијен тужбени захтев ради обавезивања туженог да тужиоцу исплати законску затезну камату на досуђене износе зараде и то за месец септембар 2010. године на износ од 16.000,15 динара за период од 01.10. до 01.11.2010. године и за месец октобар 2010. године на износ од 3.599,98 динара за период од 01.11. до 01.12.2010. године и у ставу трећем изреке којим је одбијен тужбени захтев ради обавезивања туженог да тужиоцу исплати зараде за месец септембар 2010. године преко досуђеног износа од 16.000,15 динара до износа од 42.800,45 динара са законском затезном каматом од 01.10.2010. године до коначне исплате и за месец октобар 2010. године преко досуђеног износа од 3.599,98 динара до износа од 7.133,00 динара са законском затезном каматом од 01.11.2010. године до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404.ЗПП, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права, разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наиме, нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса, нити за новим тумачењем права, јер су побијане одлуке донете у складу са важећом судском праксом у примени правила о исплати зараде, накнаде зараде и других примања која је запослени остварио, а која му нису исплаћена до престанка радног односа.

С обзиром да је другостепена одлука против које је изјављена ревизија донета 01.10.2014. године, што значи после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/14 са применом од 31.05.2014. године) почев од када је оцена испуњености услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу члана 404. ЗПП, у искључивој ингеренцији овога суда, то је Врховни касациони суд на основу члана 14. и члана 23. цитираних Новела, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд налази да изјављена ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети у смислу члана 403. ЗПП.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 10.10.2011. године. Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1120/13 од 25.09.2013. године укинута је претходна првостепена пресуда и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење. У конкретном случају, према члану 506. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11), ако је у поступцима из става 1. овог члана (поступцима започетим пре ступања на снагу тог Закона), после ступања на снагу овог Закона (после 01.02.2012. године), пресуда, односно решење којим се окончава поступак укинуто и враћено на поновно суђење, поновни поступак спровешће се по одредбама тог Закона. Такође, правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом тужиоца донета је 01.10.2014. године, па се у погледу оцене дозвољености ревизије примењује члан 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14), по коме је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог Закона.

У конкретном случају, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер је предмет тражене правне заштите исплата зараде. Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, те да вредност побијаног дела износи 30.333,32 динара, не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то Врховни касациони суд налази да ревизија није дозвољена, а у смислу новелираног члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.